

ל מ ה ע ל י ת י א ר צ ה

אבי רואה את הדברים כריאליסט ולא כאידיאליסט. חשוב שספור עליתנו ארצה יספור על ידי הותיקים והם יספרו לילדים והספור יעבור מדור לדור למען הדורות הבאים.

כליתי ארצה בשנת 1935 בגיל 18. יכולתי לנסוע לאנגליה עם הורי ולא לפלשתינה. חשבתי שחשוב לעלות ארצה.

במדינתנו, בעיות טונות היו ווהינה. הדברים ברורים. מכיוון שאני מוגבל בקריאה, אני מאזין לרדיו, ויודע גם על מצב הקהילות היהודיות בעולם. לפני זמן קצר שמעתי כי בית הכנסת בלוס אנג'לס הוצח בזדון ונזרקו אבנים. רב יהודי המדבר עברית, אמר, כי זה ונדליזם בלבד. דבר זה הזכיר לי נשכחות כאשר קרו דברים אלו בגרמניה והפכו לרציניים אחר כך. בעוד היהודים מתעלמים מהאמת.

בבית הספר המשותף לומדים עכשיו על השואה. האם לא טוב היה אילו עשו זאת גם בקיבוצנו. מקיימים חוגים לנוער ומספרים להם על אירוע הזמנים ההם.

ביכולתנו להשפיע על הנוער שלנו. הובתנו לדרוש ממזכירות האיחוד לקיים פעולת הסברה במרצת שתבהיר לנוער שלנו את חומרת המצב ושההיסטוריה תמיד חוזרת.

חשוב במיוחד להדגיש שבעיקר בקהילות הישראליות המתפתחות בארה"ב מתעצמת האנטישמיות. אחרי מה שעבר עלינו בגרמניה היהודים בכל זאת לא למדו לקח ושוב בורחים יהודים ברגע האחרון בארצות שונות ולדוגמה אירן.

לדאבוני רואים בטלויזיה ושומעים ברדיו על כל הצדוים השלילים שלנו. יחיד הוא נשיא המדינה יצחק נבון שמצביע על ישראל היפה, ולא מעטים גילויי ההתנדבות בארץ.

לסיכום, חשובה פעילות הסברה מקיפה ויסודות על מנת שידעו מה קרה, ואולי ימנע הזבר את אחוזי הירידה הגבוהים במדינתנו. עשוב שהנוער יודע מעט מידי על תוצאות פיזור עמנו בין הגויים.

משה זיגמונד

080 :
 1080
 פסקים
 (המשק המשפחה)
 (על ער)

ומכיוון שכך, טבעי הדבר, עברבות הימים בא הצעד הנוסף, היינו - המגמה לכלול במערכת המשפחתית גם את השעות האינטימיות של שבת הלילה, לרבות סיפורו של יום פתי - חתו של יום חדש - כילדים - כהורים.

יש, כמובן מקום לשאלה: שמא הפרדון במשך השנים בהעדפת המגמות הפרטיות כנגד החבתיות?

המשך מעבר לדף...

התהליך היה ממושך, אך מביעו היה אחד : יצירת תבאים לתפקוד המשפחה ולפיונות מערכת היחסים בין בני המשפחה.

תכני

2.1. 1981